

20-05-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ: 01-12-1983 মধুবন

"সুখ, শান্তি আৰু পৱিত্ৰতাৰ তিনি অধিকাৰ"

আজি বাপদাদাই অতি চেনেহৰ আৰু অতি মৰমৰ সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। প্ৰতিগৰাকী সন্তানে অতি মৰমেৰে মিলন মনাবলৈ নিজৰ ঘৰলৈ আহি গৈছে। এইডোখৰ ভূমিকেই কোৱা হয় নিজৰ ঘৰ, দাতাৰ ঘৰ। এই মহিমা এই মিঠা ঘৰ খনৰেই। মিঠা ঘৰত মিঠা সন্তানসকলৰ লগত অতিকৈ মিঠা পিতাই মিলন মনাই আছে। আজি বাপদাদাই প্ৰতিগৰাকী সন্তানৰ মস্তকত বিশেষ অধিকাৰৰ তিনি প্ৰকাৰৰ ৰেখা চাই আছে। প্ৰত্যেকৰ মস্তকত তিনি ৰেখা লাগি আছে, কিয়নো সন্তানতো সকলোৱে হয়। সন্তান হোৱা হেতুকে অধিকাৰীতো সকলোৱে হয়, কিন্তু ক্ৰমিক নম্বৰ অনুযায়ী। কোনো সন্তানৰ ভাগ্য, সুখৰ অধিকাৰৰ ৰেখা বহুত স্পষ্ট আৰু গাঢ়। যিমানৈ পৰিস্থিতি নাহক, দুখৰ টো উৎপন্ন কৰা লহৰ আহিলেও দুখ শব্দৰ পৰা যেন তেওঁলোক অবিদ্যা। দুখৰ পৰিস্থিতিক সুখৰ সাগৰৰ দ্বাৰা প্ৰাপ্ত হোৱা অধিকাৰৰ দ্বাৰা দুখৰ পৰিস্থিতিতো "বাহ! মিঠা ড্ৰামা, বাহ! প্ৰত্যেক পাটধাৰীৰ পাট"- এই জ্ঞানৰ পোহৰৰ দ্বাৰা, অধিকাৰৰ ফুৰ্তিৰ দ্বাৰা দুখকো সুখলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি দিয়ে। অধিকাৰৰ দ্বাৰা দুখৰ অন্ধকাৰক পৰিৱৰ্তন কৰি, মাষ্টৰ সুখদাতা হৈ নিজেতো সুখৰ বুলনাত বুলেই আৰু আনকো সুখৰ প্ৰকম্পন বিয়পাই দিয়াৰ নিমিত্ত হয়। এনেকুৱা সুখৰ অধিকাৰৰ ৰেখা স্পষ্ট আৰু গাঢ়, যাক কোনোৱে মচিব নোৱাৰে। মচোতা পৰিৱৰ্তন হৈ যাব কিন্তু তেওঁ নহয়। মাষ্টৰ সুখদাতাৰ পৰা সুখৰ অঞ্জলি লৈ ল'লে। এনেকুৱা ৰেখাৰ অধিকাৰীও দেখিছো। ইয়াকে কোৱা হয় এক নম্বৰৰ ভাগ্যবান। শুনাইছিলো নহয় "ৱানৰ চিন হৈছে উইন"।

দ্বিতীয় ৰেখা শান্তিৰ। তোমালোক সকলোৱে শান্তিক স্বৰ্ধৰ্ম বুলি মানা নহয়! এয়া সকলোকে কোৱা নহয়। ধৰ্মৰ বাবে কি গায়ন আছে? "ধাৰত পৰিলেও ধৰ্ম নেৰিবা"। শিৰশ্চেদ হ'লেও ধৰ্ম যাতে নাযায়। গতিকে সুখ শান্তিৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অধিকাৰীয়ে কেতিয়াও শান্তি ত্যাগ কৰিব নোৱাৰে। এনেকুৱা অশান্তকো শান্ত বনাওতা সদায় শান্তিৰ কিৰণ নিজৰ দ্বাৰা আনক দিওঁতা, যিয়েই নহওঁক কিয় শান্তিৰ ধৰ্ম, শান্তিৰ অধিকাৰ এৰিব নোৱাৰে। ইয়াকে কোৱা হয় দ্বিতীয় বিধ অধিকাৰৰ ৰেখাত এক নম্বৰ। তৃতীয়তে - পৱিত্ৰতাৰ অধিকাৰৰ ৰেখা। পৱিত্ৰৰ আত্মাতো সকলো সন্তানেই হয়। তথাপিও এক নম্বৰ অধিকাৰৰ ভাগ্যৱান সন্তান কোন! যাৰ চলনৰ দ্বাৰা, চেহেৰাৰ দ্বাৰা পৱিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্ব আৰু ৰাজকীয়তা অনুভৱ হয়। লৌকিক জীৱনত লৌকিকতাৰ দৰে ৰাজকীয় ব্যক্তিত্ব দেখা যায়, কিন্তু অধিকাৰী ভাগ্যৱান সন্তানসকলৰ পৱিত্ৰতাৰ অলৌকিক ব্যক্তিত্ব আৰু ৰাজকীয়তা দেখা যাব। ইয়াকে কোৱা হয় এক নম্বৰ পৱিত্ৰতাৰ ভাগ্য ৰেখা।

আজি সকলো সন্তানৰ এই অধিকাৰৰ ৰেখাক চাই আছিলো। তোমালোক সকলোৱেও নিজৰ এই তিনি ৰেখাক চাই আছা নহয়। পৰীক্ষা কৰা এই তিনি অধিকাৰক প্ৰাপ্ত কৰি লৈছানে। পুৰা অধিকাৰ লৈছা নে শতাংশ হিচাপত লৈছা? যদি সংগমতো শতাংশ হিচাপত থাকা তেন্তে গোটেই কল্পতেই শতাংশ হিচাপতে থাকি যাব। পূজ্য পদতো শতাংশ হিচাপত হ'ব, সম্পূৰ্ণ পূজা নহ'ব আৰু প্ৰালঙ্কতো শতাংশ হিচাপত থাকি যাব। আচ্ছা-

আজি বেছিভাগ নতুন আৰু পুৰণি সন্তান আহিছে। নতুন সন্তান বুলি কোৱা নাইবা কল্পৰ অধিকাৰী সন্তান বুলি কোৱা, নিজৰ অধিকাৰ ল'বৰ বাবে পুনৰ নিজৰ স্থানত আহি গ'লা। সকলোতকৈ বেছি ফুৰ্তি কাৰ বাৰু! সকলোৱে ভাবিবা মোৰ। এনেদৰে ভাবা, নে কাৰোবাৰ কম কাৰোবাৰ বেছি! অধিকাৰী সন্তানসকলক বিশেষ মিলনৰ অধিকাৰ দিবৰ বাবে বাপদাদাও আহিবলগীয়া হয়।

পিতাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি স্নেহ বেছি নে সন্তানসকলৰ পিতাৰ প্ৰতি? অটুট মৰম কাৰ আছে বাক? বাপদাদাইতো সন্তানসকলক নিজতকৈ আগত ৰাখে। প্ৰথমে সন্তান। যদি সন্তানসকলে মনত নেপেলায় বা মৰম নকৰে তেন্তে পিতাই সহাৰি কাক দিলেহেঁতেন সেইবাবে আগত সন্তান পিচত পিতা। সদায় সন্তানসকলে আগত যাবলগীয়া হয়, পিতাই পিচে পিচে যায় সেইবাবে বাপদাদাইও এনেকুৱা সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হয়। এনেকুৱা সন্তানো আছে যি অটুট স্নেহ আৰু মৰমত লীন হৈ আছে। এনেকুৱা সন্তানৰো মালা আছে। দেশত নতুবা বিদেশত দুয়োফালে এনেকুৱা সন্তান আছে যাৰ পিতা আৰু সেৱাৰ বাহিৰে অন্য কোনো কথা স্মৃতিত নাই।

জগদীশ ভাইৰ লগত:- তুমি এনেকুৱা সন্তান দেখিছা নহয়! ভাল পৰিক্ৰমা কৰিছা নহয়। সাকাক পিতাই দিয়া বিশেষ বৰদান সাকাকত আনিছা। সফলতাৰ জন্ম-সিদ্ধ অধিকাৰ অনুভৱ কৰিছা নহয়। সৰ্ব সফলতাৰ মাজত বিশেষ সফলতাৰ চিন কোনতো? শ্ৰেষ্ঠ সফলতা হৈছে বাপদাদা প্ৰত্যক্ষ হওক। তোমাৰ মাজত পিতাক দেখা পাওক, এয়া হৈছে শ্ৰেষ্ঠ সফলতা। এয়াই প্ৰত্যক্ষতাৰ সাধন। যিয়ে পৰিক্ৰমাৰ বাবে ওলোৱা বিশেষ পিতাৰ সমান অনুভূতি কৰোৱা, এয়াই সফলতাৰ চিন। আগলৈও বহুত বেছিকৈ এই আৰাজ চাৰিওদিশে বিয়পি পৰিব। সন্তানে সাহস কৰিলে পিতাৰ সহায় অৱশ্যেই আছে। কৰনকৰাবনহাৰে কৰাই লয়। আচ্ছা-

এনেকুৱা সদায় সম্পূৰ্ণ ভাগ্যৱান, সম্পন্ন অধিকাৰক প্ৰাপ্ত কৰোতা অধিকাৰী, সদায় পিতা আৰু তুমি যুগ্ম ৰূপত থাকোতা, স্নেহৰ সাগৰত সদায় সমাহিত হৈ থাকোতা ভাগ্যৱান আৰু মৰমৰ সন্তানসকলক, ভাগ্যবিধাতা, বৰদাতাৰ স্নেহ সহিত স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

(জগদীশ ভাইয়ে বিদেশ যাত্ৰাৰ বাতৰি বাপদাদাক শুনাতে আৰু নাম সহিত সকলো ভৎত্ৰা-ভয়ীৰ স্মৃতিৰ বাতৰি দিলে)

সকলোৰে মৰমৰ বাতৰি বাপদাদাৰ ওচৰলৈ গৈয়ে থাকে আৰু এতিয়াও গৈছে। বাপদাদাই বিদেশৰ সকলো দিশে থকা সন্তানসকলক বিশেষ এটি কথাৰ বাবে অভিনন্দন জনায়। কোনটো কথাৰ? সংস্কাৰ, ভাষা, থকা-মেলা সকলো পৰিৱৰ্তন কৰাত গৰিষ্ঠসংখ্যকে তীব্ৰ-পুৰুষাৰ্থী হৈ উঠিছে। যেন কোনো নতুন দুনিয়াত আহি গৈছে। এনেকুৱা নতুন ৰীতি-নিয়ম, নতুন সম্বন্ধ তথাপিও নিজক সদায় কল্পৰ আগৰ পুৰণি অধিকাৰী আত্মা বুলি ভাবি চলি আছে সেইবাবে নিজক পৰিৱৰ্তন কৰাৰ বিশেষতাৰ বাবে বিশেষ অভিনন্দন। বাপদাদাক কিমান মৰমেৰে স্মৰণ কৰে, সেয়া বাপদাদাৰ ওচৰত সদায় গৈ থাকে। নিজক পাহৰি পিতাকেই সদায় প্ৰতিটো কথাত মনত পেলায়, এইটো পৰিৱৰ্তন বিশেষ ভাবে হৈছে। আৰু এই মৰমৰ আধাৰতে চলি আছে। এই মৰমেই প্ৰতিপালন কৰি আছে। সুক্স মৰমৰ প্ৰতিপালনেই আগবঢ়াই নি আছে। আচ্ছা!

সকলোকে যিসকলে স্নেহ সহিত স্মৰণ তেওঁলোকক মৰমৰ সাগৰ পিতাৰ সদায় মৰমৰ জোলোঙা ভৰাই ভৰাই স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ। ভাৰতবাসী সন্তানসকলো কম নহয়, ভাৰতৰ ভাগ্যটো বিদেশী সকলে গায়ন কৰি ফুৰ্তি লাভ কৰে। ভাৰতবাসী জাগিল তেতিয়াহে বিদেশক জগালে। জাগি উঠা সকলটো ভাৰতৰে। যদি বিদেশতো এওঁলোক নাথাকিলেহেঁতেন তেন্তে ইমান চেন্টাৰ বিদেশত কিদৰে হ'লহেঁতেন। ইয়াৰ নিমিত্তেই সকলো দিশে, সকলো ফালে সিঁচৰিত হৈ আছে। কিমানত চেন্টাৰ খুলিছেও। জন্ম ল'লে অলপ ডাঙৰ হ'ল, চেন্টাৰ খুলিলে। সেয়াও নিজৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় হৈ, কাৰো আধাৰ নোলোৱাকৈ। স্কুল, সূক্ষ্ম দুয়োটা লগাই সাহস ৰাখি চেন্টাৰ খুলি দিয়ে। বাকী তেওঁলোকৰ প্ৰতিপালন কৰা সেয়াটো তোমালোকৰ দায়িত্ব। সাহসত পিচ পৰি নাথাকে। সহায় কৰা সেয়া পিতাৰ লগে লগে তোমালোকৰো কাৰ্য্য।

জ্ঞানৰ গভীৰতা শুনি আনন্দিত হৈ গ'ল। যোগ আৰু মৰমৰ আধাৰত চলি আছে, কিন্তু এতিয়া জ্ঞানৰ গভীৰতাক বুজিলে, যিয়ে তেওঁলোকক আৰু অধিক সেৱাৰ বাবে নিমিত্ত বনাব। মন তৈয়াৰ হৈ যাওঁক তাৰ বাবে জ্ঞানৰ গভীৰতাত যাব লাগে।

জ্ঞান আৰু পিতা এই দুইটিৰে আভাস দিয়া, ইয়াৰ ফলাফল ভাল হৈছে। যিয়েই যায় কিমান আনন্দিত হয়, যেন আকাশৰ পৰা কোনো তৰা তললৈ নামি আহিছে, এনেকুৱা অনুভূতি কৰে। অচ্ছা।

দাদী জী আৰু জানকী দাদীৰ সৈতে:- দুয়োৰে মাজত তৃতীয় মূৰ্তি (দাদী) সমাহিত হৈ আছে। পিতাৰ সমান হোৱাই। হ'ব লাগিব, নহয়। হোৱাই। এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে! যেনেকৈ পিতাই ব্ৰহ্মাৰ আধাৰ লৈ সেৱা কৰে তেনেকৈ তোমালোকো পিতাৰ মাধ্যম হোৱা। বৰ্তমান সময়ত পিতা মধ্যমৰ দ্বাৰা কৰাবনহাৰে নিজৰ কাৰ্য কৰাই আছে। বিশেষ মাধ্যম হোৱা। ব্ৰহ্মাৰ আকাৰৰ দ্বাৰা আৰু তোমালোকৰ সাকাৰৰ দ্বাৰা কাৰ্য কৰাই আছে। বহুত বহুত পদমতকৈও অধিক বাপদাদাই প্ৰতি চেকেণ্ডতে মনত পেলায় আৰু মৰম কৰে। শৃংগাৰ হোৱা। বিশেষ পিতাৰ আৰু মধুবনৰ শৃংগাৰ হোৱা। বাপদাদাই সকলো সময়তে চাই চাই হৰ্ষিত হয়। অচ্ছা।

ধৰ্ম নেতা সকলৰ বাবে সেৱাৰ আঁচনি:-

ধৰ্ম নেতাসকলৰ বাবে বিশেষ এই ৰূপ লাগে কিয়নো ধৰ্মৰ কথাততো তেওঁলোকো পাকৈত। মৰমেৰে শুনেও কিন্তু নিজৰ মাজত বাস্তৱিকতাৰ অভাৱ অনুভৱ কৰে। এইটো সাক্ষাৎকাৰ কৰক যি আজি শুনালা সেয়া বাস্তৱত অনুভৱ কৰক যে আমাৰ সন্মুখত এয়া কোনো সাধাৰণ ৰূপ নহয় তেতিয়া তেওঁলোক নতশিৰ হ'ব। অনুভৱৰ পিচত নতশিৰ হয়, বাণীৰ দ্বাৰা নহয়। তেওঁলোকেতো ক'বই আপোনালোকেও বহুত ভাল কাম কৰে, আপোনালোকো আশীৰ্বাদৰ পাত্ৰ। এনেকৈ কৈ ভাল লগাব, কিন্তু ভাবক এওঁলোক কোনো বিশেষ। যাৰ য'ত দুৰ্বলতা আছে তাৰ আধাৰত তেওঁলোকক তীৰ লগোৱা - এয়া হৈছে বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা। শাস্ত্ৰতো গায়ন আছে দেৱতা সকলে বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিলে তেতিয়া, যেতিয়া তেওঁলোকে দুৰ্বলতাৰ বিষয়ে গম পালে এয়াও আধ্যাত্মিকতাৰে কথা। গতিকে ধৰ্ম নেতা সকলো আহিব নিশ্চয় কিন্তু যেতিয়া এনেকুৱা কোনো নবীনতা দেখিব। এতিয়া কেৱল কয় জ্ঞান ভাল। আপোনালোকেও ঠিকে কৈছে আৰু আমিও ঠিক কিন্তু তেওঁলোকৰ মূখৰ পৰা এইটো উচ্চাৰিত হওঁক যে এয়া এটিয়েই ৰাস্তা। বহুত ৰাস্তা আছে ইয়াৰ ভিতৰত আপোনালোকৰো এটি ৰাস্তা, এইটো সলনি হৈ যাওঁক। যেতিয়া এইটো অনুভূতি হ'ব যে ইয়াৰ পৰাই মুক্তি আৰু জীৱন মুক্তি পোৱা যাব তেতিয়া নতশিৰ হ'ব। গতিকে এতিয়া কোনো নবীনতা হ'ব লাগে।

প্ৰবৃত্তিত বহুত লাগি গৈছা, কিন্তু যিদৰে আনক শুনোৱা - প্ৰবৃত্তিতো থাকিব লাগে আৰু প্ৰবৃত্তিত থাকিও নিবৃত্ত হৈয়ো থাকিব লাগে। গতিকে এই পাঠ আগতে নিজকে সদায় পঢ়োৱা। প্ৰবৃত্তিতো বাঢ়িবই কিন্তু তাত থাকি নিবৃত্ত হৈ থকা ইয়াৰ আৱশ্যকতা আছে। ইয়াত অলপ ধ্যান আৰু গুৰুত্ব দিব লগা আছে। প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ সেৱাত ব্যস্ত হৈ গৈছা কিন্তু বেহুদ বিশ্বৰ নিচা লাগে। এয়া সকলো চম্ভালি থাকিও ব্যস্ত বুদ্ধি বেহুদৰ সেৱাৰ বাবে আজৰি হ'ব লাগে। তন-মন-ধন, বুদ্ধি সকলো ৰচনাত বেছি লাগি থাকে। যিদৰে সাকাৰ পিতাক দেখিলা, কাৰোবাৰ চলাইও সদায় নিজক আজৰি কৰি ৰাখিছিল। কেতিয়াও ব্যস্ত হোৱাৰ ৰূপৰেখা চেহেৰাত অহা নাছিল। যদিও ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰৰে দায়িত্বত আছিল কিন্তু বুদ্ধিত কি আছিল? বেহুদ! শক্তি দিব লাগে, পালনা কৰিব লাগে। আত্মাসকলক জগাব লাগে, এয়াই ধুন আছিল। গতিকে এতিয়া সেইটো হ'ব লাগে। ইয়াৰ অভাৱ আছে। অনন্য সন্তানসকলে লগ লাগি এনে বাতাবৰণ তৈয়াৰ কৰিব লাগে। প্ৰত্যেকে পিতাৰ সমান লাইট হাউচ হোৱা। যলৈকে যোৱা তেওঁলোকে লাইট পাওক, শক্তি পাওক, উৎসাহ-উদ্দীপনা পাওক, যি কাম সাধাৰণ আত্মাই কৰে সেয়া কৰিব নালাগে। সাকাৰ পিতাৰ বাণী, সংকল্প, দৃষ্টি, বৃত্তি পৃথক আছিল নহয়। সাধাৰণ নাছিল। গতিকে এনেকুৱা অৱস্থা বনোৱা। ইয়াৰ বাবেই সেৱা ৰৈ আছে। খৰচ বেছি, কষ্ট বেছি কিন্তু ওলায় কিমান!

এতিয়া সময় অনুসৰি এড্ডাঞ্চ পাৰ্টিয়েও জোৰ দি আছে গতিকে সাকাৰী সকলৰতো জোৰ আৰু বেছি তীব্ৰ হ'ব লাগে। যি হ'ব হঠাৎ হ'ব, তাৰিখ জনোৱা নহ'ব। পেপাৰ নিশ্চয় আহিব। তোমালোকৰ মনোভাব পৰীক্ষা কৰোতা সকলো আহিব।

পেপাৰ ল'ব আহিব। যিমানৈ প্ৰত্যক্ষতা হ'ব সিমানৈ এইবিলাক পেপাৰ আহিব। এই যোগ আৰু সেয়া যোগ, এই জ্ঞান আৰু সেই জ্ঞানৰ মাজত কি অন্তৰ আছে তেওঁলোকে জীৱনৰ বাস্তৱিকতাক পৰীক্ষা কৰিব। বাণীৰ নহয়। ইয়াৰ বাবে প্ৰথমৰ পৰাই ইয়াৰ তৈয়াৰী লাগিব। ৮৪ত কিবা নহয় কিবা হ'বই। পেপাৰ আহিব। আৰাজ বিয়পাই দিয়াৰ তৈয়াৰীৰ এয়াই সাধন। যিদৰে আৰম্ভনিত অভ্যাস কৰিছিল, গৈ আছে কিন্তু স্থিতি এনেকুৱা হওঁক যে অন্যই উপলব্ধি কৰক এয়া কোনো লাইট গৈ আছে। তেওঁলোকে শৰীৰ যাতে শৰীৰ দেখা নাপায়। যেতিয়া প্ৰথম প্ৰথম মিত্ৰ সম্বন্ধীৰ ওচৰত গৈছিল তেতিয়া পেপাৰ কি আছিল, তেওঁলোকে শৰীৰৰ ফালে চাইছিল কিন্তু লাইট দেখিছিল। কন্যাক দেখা নাছিল কিন্তু দেৱী ৰূপত দেখা পাইছিল। এই পেপাৰ দিছিল নহয়। যদি সম্বন্ধৰ ৰূপত দেখে, কন্যা-কন্যা বুলি কয় তেন্তে ফেইল। গতিকে এনেকুৱা অভ্যাস লাগে। সময়টো বহুত বেয়া আহি আছে কিন্তু তোমালোকৰ স্থিতি এনেকুৱা হওক যাতে অন্যই সদায় লাইট ৰূপ দেখা পাওক, ইয়াতেই সুৰক্ষা আছে। ভিতৰত আহিব আৰু লাইটৰ দুৰ্গ দেখক। নিজৰ ঈশ্বৰীয় সেৱাত লগা সম্পত্তিও কয় এনেই যাব, তেওঁলোকক আলমাৰি দেখা নিদিয়ক লাইটৰ দুৰ্গ দেখা দিয়ক। ইমান অভ্যাস লাগিব। শক্তিকৰণৰ বলক বঢ়াব লাগিব। সাধাৰণ দেখা নিদিয়ক এইটো লক্ষ্য থাকিব লাগিব। আক্ৰমণতো বহুত প্ৰকাৰৰ হ'ব - প্ৰেত আত্মা সকলৰ আক্ৰমণ হ'ব, কুদৃষ্টি ৰাখোতাসকলৰ আক্ৰমণ হ'ব, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ আক্ৰমণ হ'ব, বেমাৰৰ আক্ৰমণ হ'ব কিন্তু এই সকলোৰে পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ সাধন হৈছে - অনন্য হোৱা অৰ্থাৎ যি অন্যই কৰিব নোৱাৰে সেয়া কৰা। কেৱল এইটো মনত ৰাখা যে মই অনন্য হওঁ তেতিয়াও মৰমৰ আৰু অনাসক্ত হৈ থাকিব। আচ্ছা!

৮৪ৰ কনফাৰেন্সৰ সফলতাৰ বাবে:- যিমান পাৰি মৌনতাৰ বাতাবৰণ হওক, ঈশ্বৰীয় জ্ঞান, ঈশ্বৰৰ স্থান এইটো অনুভৱ কৰি যাওক। গোটেই বাতাবৰণ এনেকুৱা হওক, অনুভূতি কৰোৱাৰ লক্ষ্য হওক। পইণ্টৰ আকৰ্ষণত নগৈ কৈ-কৈ অনুভৱ কৰাই যোৱা। লক্ষ্য ৰাখিবা সকলোৰে মুখৰ পৰা যাতে ওলায় এয়া ঈশ্বৰীয় ৰাস্তা। ঈশ্বৰ আহি গ'ল। বৰ ভাল, এনেকৈতো কয়েই কিন্তু ঈশ্বৰে পঢ়ায় আছে, এনেকৈ কওক। জ্ঞান ভাল কিন্তু জ্ঞান দাতা কোন, তেওঁক অনুভৱ কৰক। এতিয়া এইটো ভেটি তৈয়াৰ কৰা। যেতিয়া বীজ ওপৰলৈ আহি যাব তেতিয়া সমাপ্তি হ'ব। বীজেই যদি ওপৰলৈ নাহে তেন্তে বৃক্ষ পৰিৱৰ্তন কিদৰে হ'ব। যেতিয়া এই স্থানত নিজৰ ৰুচিৰে আহিছে তেন্তে স্থানৰ যি বিশেষতা আছে সেয়া দেখক, ইয়াৰ অনুভৱ কৰক। তোমালোকে তেওঁলোকৰ মন্থতব্য শুনি নিজৰ মন্থতব্য পৰিৱৰ্তন নকৰিবা কিন্তু তোমালোকৰ মন্থতব্য শুনি যাতে তেওঁলোকে নিজৰ মন্থতব্য পৰিৱৰ্তন কৰে - এনেকুৱা আঁচনি তৈয়াৰ কৰা। যেতিয়া ভাষণ কৰাৰ লক্ষ্য থাকে তেতিয়া পইণ্টৰ (বিষয় বস্তু) ফালে ধ্যান যায় কিন্তু পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰোৱাৰ লক্ষ্য থাকিলেহে বাবাক দেখা যাব। যেনেকুৱা লক্ষ্য হ'ব ফলাফলো তেনেকুৱাই ওলাব। আচ্ছা।

*বৰদান:- অতীত, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতক জানি মাজাজীং হওঁতা মাষ্টৰ ত্ৰিকালদৰ্শী হোৱা

যিসকল সন্তানে তিনিও কালক জানে তেওঁলোকে কেতিয়াও মায়াৰ ওচৰত পৰাজিত নহয় কিয়নো বৰ্তমান কি আৰু ভৱিষ্যতক কি হ'ব লগা আছে, দুয়োটাই ত্ৰিকালদৰ্শী আত্মাৰ বুদ্ধিত স্পষ্ট হৈ থাকে। কি হওঁ আৰু কি হ'বলৈ গৈ আছে, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত দুয়োটাৰে নিচা তেওঁলোকৰ থাকে। এইটো নিচাৰ ফুৰ্তিতে তেওঁলোকে উৰি থাকে সেইবাবে তেওঁলোকৰ ভৰি মাটিৰ পৰা উচ্চত থাকে। তেওঁলোকে দেহ, দেহৰ সম্বন্ধ, দেহৰ পুৰণি পদাৰ্থৰ আকৰ্ষণত নাহে।

*গ্লোগান:- যাৰ ওচৰত সৰলতাৰ গুণ আছে তেওঁলোকৰ বাবে সংগঠনত চলা বহুত সহজ।

!!ওম শান্তি!!

***